

Huwelijksformulier

“en ten eerste zult gij weten... t/mook wanneer men zulks allerminst verwacht”

het huwelijk 1 Gods gave 2 Gods hand 3 Gods trouw

Gemeente,

Het huwelijk is door God ingesteld, zeiden we vorige keer. Als de staf voor deze eeuw op weg naar de toekomstige. En daarom wil God de getrouwen die in Zijn wegen wandelen zegenen. Want Hij heeft het huwelijk ingezet. Maar toen bleef nog ongenoemd waarom we dat zeggen en waar dat dan staat en wat dat dan betekent. Hoe komen we daarbij? Wat moeten we helder hebben.

Daarom staat er in het formulier 4 keer: daarom zult gij weten. NI uit de Bijbel. We hebben te weten dat God het huwelijk heeft ingezet, we hebben te weten wat de drie bedoelingen van het huwelijk zijn, de man heeft te weten hoe hij zich gedragen zal t.o.v. zijn vrouw en de vrouw zal weten hoe zij zich gedragen zal t.o.v. haar man. Dus niet: het huwelijk is mooi en goed omdat ik voel, omdat ik vind, omdat ik ervaar. Want dat kan over een tijdje zomaar weer anders zijn. Dat kan in een andere cultuur zomaar weer anders zijn. We staan alleen maar vast en sterk als we deze dingen weten. Weten uit de Bijbel.

En de Bijbel laat ons dit weten. God schiep eerst Adam. De mens. En toen zei God: het is niet goed dat de mens alleen zij, Ik zal hem een hulp maken. En om de inhoud ervan helder te krijgen proberen we ons in te denken in welke situatie toen de mens, Adam, stond. Adam stond in de hof van Eden. En de HEERE had hem in die hof geplaatst om die te bouwen en te bewaren. Bouwen: dat ziet op het vruchtbaar maken, het iets laten voortbrengen, van nut laten zijn. En bewaren ziet op het niet aantasten, niet beschadigen, maar met zorg conserveren en in stand laten blijven.

Na de zondeval krijgt dat diepere en zwaardere dimensies. Dan gaat dat gepaard met het zweet des aanschijns. Met moeite en teleurstelling. En zo Gods gaven van nut laten zijn. Die ieder heeft gekregen. Om die te oefenen en te gebruiken tot nut van de samenleving en Gods Koninkrijk. En het bewaren krijgt dan ook de betekenis van: niet aan laten tasten. Want er zijn machten en middelen genoeg die de schepping aan willen tasten, beschadigen.

En daar is na de zondeval nog iets bijgekomen. Gods Evangelie. Gods schat van Zijn Woord in Christus. Het grootste geschenk, de grootste gave. Die van nut laten zijn. Voor jezelf. Gods verbond en woorden van nut laten zijn. Tot bekering en vreze Gods, ook voor

anderen. Dat het Woord vrucht zal dragen. En om dat Woord te bewaren. In al je denken niet aan te tasten, niet aan te laten tasten door menselijke denkbeelden, door eigen gedachtenspingsels. Maar het te bewaren, zo, zoals het ons gegeven is.

Daarbij had God gezegd: gij zult van alle bomen in de hof eten maar niet van de boom der kennis van goed en kwaad. De roeping om Gods gebod niet te overtreden. Dat blijft staan na de zondeval. Zijn gebod: bekeert u, geloof het Evangelie, verhardt u niet, blijf niet onbekeerd, verlaat Mij niet, overtreedt Mijn inzettingen niet, zondig niet. Dat is: mens zijn. Heilig omgaan met Zijn gaven en Zijn gebod niet overtreden! Onder die roeping zijn wij mens. Naar die roeping zullen wij ook geoordeeld worden. Daarover moeten wij eens aan onze Schepper verantwoording leggen. Dan zal Hij als Rechter ons daarop aanspreken. Wat deed u met Mijn gaven, schepping, talenten, Woord en Evangelie? Hebt u mijn gebod overtreden en veracht? Door het te verachten, Christus te verwerpen, Mijn vreze te verachten. Of hebt u door genade Mijn gebod tot bekering en geloof mogen opvolgen? En met liefde en gerichtheid op Mij Mijn gaven behandeld? Dat is de spanning die op ons leven staat. Dat is het wat beslist tussen: "gaat weg van Mij gij vervloekten" en: "komt in gij gezegenden Mijns Vaders." Mens zijn is: hierop geoordeeld worden. Niemand die mens is ontkomt daaraan. Dus ook u, jij en ik niet.

1 Gods gave

In dat licht, tegen die achtergrond, klinkt het woord: het is niet goed dat de mens alleen zij, Ik zal hem een hulp geven. Dat is niet denigrerend bedoeld. Hooguit voor de man: dat God zegt: jij hebt hulp nodig. Als je dat ook maar weten wilt. Als je ook maar geholpen wilt zijn, met raad en advies en meedenken. Alleen God dienen kun je niet. Je hebt hulp nodig. Van een gemeente, van familie, van vrienden. Maar het meest intiem en intens: van een vrouw. En daar ben je dus vrouw voor van je man. Om hem raad te geven in zijn roeping voor God. Want daar hangt heel veel van af. Hoeveel? Kijk maar naar Eva. Tot hulp gegeven en bedoeld, maar...ze laat hem eten van de verboden vrucht en sleept Adam mee in de handen van de duivel en de dood. Wat heeft een vrouw invloed! Vraag je je het wel eens af: wat voor vrouw zal ik zijn, ben ik? Eén die mijn man helpt en steunt in de Heere te dienen, of één die hem wegvoert van God en naar het verderf leidt?

Als Adam Eva ziet roept hij uit: Deze is ditmaal been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees. Ze hoort echt bij mij. Ze past bij mij. Zoals een hoofd en een lichaam hetzelfde dna hebben zouden we tegenwoordig zeggen. Deze is ditmaal been van been en vlees van mijn

vlees. Daar bedoelt Adam dus mee: zij hoort bij mij. Is één met mij. Net zo één als het lichaam één is met het hoofd. En, zegt Efeze 5, net zo één als dat Jezus één is met Zijn Kerk. En daar zijn wij weer bij die diepste typering van het huwelijk. Een afspiegeling van Jezus en Zijn Kerk. Jezus, Die Zijn Kerk beschouwt als been van Zijn beenderen en vlees van Zijn vlees. En het daarom voor Zijn Kerk opneemt, Zijn Kerk beschermt, voor Zijn Kerk bidt, als je aan Zijn Kerk komt, kom je aan Hem Zelf. Toen Paulus de gelovigen vervolgde, zei Jezus: Saul, Saul wat vervolgt gij Mij. Zo trekt Jezus Zich dat aan. En Jezus Christus is het Die als Hij Zijn bruidskerk ziet ook zo kan zeggen, denk aan Hooglied en Psalm 45: gij zijt schoon mijn vriendin, mijn duive. Dan is Jezus verrukt en in vervoering over Zijn Kerk, omdat Hij het werk van de Heilige Geest in haar ziet. Ootmoed, oprechtheid, berouw, overgave, zelfverloochening, trouw, zachtmoedigheid. En Jezus ziet Zijn bruid aankomen en is verrukt en ontvangt haar. Kent u dat, weet u daarvan? Hoe heerlijk als je zo de vrucht van de Geest mag voortbrengen dat Jezus Zijn gunst laat merken, Zijn liefde laat ervaren, nabij komt. En Hij zal later nooit zeggen: en nou hoef ik je toch niet meer, bij nader inzien.

Je huwelijk een beeld, afspiegeling van Jezus en Zijn Kerk. De man neemt het op voor zijn vrouw, als ze aan haar komen, komen ze aan hem. De man die enthousiast is, nog steeds, over zijn vrouw, en de vrouw die graag haar man dat gevoel geeft, zich innerlijk en uiterlijk mooi voor hem maakt, en zich aan hem toevertrouwt. O wat gunt God ons veel! Wat ziet Hij ons graag gelukkig. Met het geschenk van het huwelijk. Heerlijk als dat na 1 jaar trouwen nog zo is, en na 12 ½ jaar en na 50 jaar.

Gemeente, wat een spiegel die tot schuldbelijdenis en afhankelijkheid brengt. Toch? Wat een spiegel die tot schuldbelijdenis leidt. Hoe vaak het hier niet op lijkt. Als man niet in vreugde over je vrouw, in zorg voor je vrouw, in het opnemen voor je vrouw, in het goede zien in je vrouw. Als vrouw niet, in je onhebbelijkheden, in je te weinig tijd nemen voor je man. Als man en vrouw niet in het aan elkaar voorbij leven, niet aan elkaar toekomen. Het ongelijkvormig zijn aan Jezus en Zijn bruid. Het niet weerspiegelen van die verbintenis. Gena o God gena! Vergeef ons onze schulden gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

Sommigen ontvangen geen hulp. Blevten ongetrouwd. Soms als gave, zoals Paulus, vaker als kruis. Wel verlangd, maar niet gekregen. Zoek wel hulp in andere relaties. Val niet in de valkuil dat je alles zelf opknapt. En dat je zou denken: God wil me zeker niet helpen. Denk aan je doop: Hij wil ook jouw God zijn. Jouw hulp.

2 Gods hand

Maar hoe is dat nu? God bracht Eva met Zijn hand tot Adam. Maar hoe gaat dat nu? God laat geen briefje uit de hemel komen waarop staat: je moet eens naar dat meisje toestappen, want zij is het. Zou wel makkelijk zijn. Trouwens ook gevaarlijk. Als we een briefje uit de hemel kregen, zouden we aan het briefje genoeg hebben en God kunnen missen.

Dan zegt het formulier een hele mooie zin: daarmee betuigende dat God nog heden ten dage aan iedere man zijn vrouw als met Zijn hand toebrengt. Als met Zijn hand. Je ziet Gods hand niet letterlijk, niet met je ogen, maar het is alsof. Elk huwelijk is alsof God met Zijn hand het bij elkaar bracht. Daar moet je wel verschil in maken. Vergelijk het met ouders die een auto hebben. En zoonlief wil 's avonds ergens naar toe. En daar zijn ouders het niet mee eens. Hoop geharrewar en hoop gedoe. En uiteindelijk zeggen die ouders: nou, neem die auto maar en je gaat maar. En die auto brengt hem waar hij wezen wil. En het ergste is als die jongen alleen maar blij is. Ik krijg de auto en ik ben waar ik wezen wil. Toch mijn zin.

Het kan ook anders. Zoon wil ergens naar toe en vader zegt: jo, stap maar in en ik rij wel en ik breng je er wel. Dan brengt die auto hem ook ergens, maar met een heel andere stemming van zijn vader.

Kijk, zo brengt Gods hand huwelijken samen. Het kan zijn als in dat eerste geval: dat God zegt: vooruit, je gaat je gang maar, als je dan per se wilt, dan laat Ik je wel gaan. Dan houdt Mijn hand je niet tegen. En het ergste is als je dan denkt bij jezelf: gelukkig, toch mijn zin. Of God er Zijn gunst over geeft, zal mij een zorg zijn, ik ben getrouwd met degene die ik wil. Ik heb mijn zin. En dat kun je uitbreiden tot alles in het leven wat we graag willen. Als het zo gaat, wat erg.....

Als het enige is dat je kunt zeggen: Zijn hand heeft me niet tegengehouden. Maar ik ging mijn eigen weg, ik dreef mijn eigen zin door. Dan ligt het anders. Als dat zo blijft, dan kom je in het eeuwig verderf. Als Gods hand je nooit tegenhoudt. En je zet en gaat maar door. Tenzij je je bekeert. Het is in dit leven nooit te laat om te belijden. Om terug te keren tot God. Om Zijn gunst te gaan zoeken. Om zijn hart te gaan vinden. En te vragen: Heere, door mijn eigen zin is mijn leven nu war het is, hoe wilt U dat ik vanaf nu ga leven? Van elke punt in je leven is er nog een weg terug.

Zou het niet veel mooier zijn als het dat tweede is? Dat Vader je Zelf wil brengen. Dan bid je erom. En al voor je verkering hebt bidt je: Heere, geef me een meisje dat mij helpt om U te dienen. Heere, geef me een jongen die ik mag helpen om U te dienen. En ja, als je verkering mag

hebben, bid je: Heere, als het van U is, laat het doorgaan, als het niet in Uw gunst is, laat het uitgaan. En in je verkering merk je wel of je bij elkaar past. Of je naar elkaar toegroeit in alle opzichten of juist niet. Of je samen biddend rust ontvangt of niet. Of je persoonlijk vrede ontvangt op je gebed of niet. Als je vrede ontvangt in je gebed en je verkering groeit naar elkaar toe, dan brengt Gods hand je zelf om zo te zeggen. Neem je ouders serieus. Als zij waarschuwen tegen je huwelijk, neem het dan heel serieus. Dan moet je wel heel zeker weten dat God, nee niet dat jij, maar dat God het toch wil

En dan komt die bijzondere dag. De trouwdag. En Jezus heeft het geëerd in Kana. Hij wilde erbij zijn. Hij kon erbij zijn. Ik hoop bij jullie huwelijk ook, dat Jezus erbij wil zijn. Zonder dat Hij bedroefd wordt. Want je trouwdag is niet jullie dag. Nee, ik begrijp wel wat er bedoeld wordt, maar je trouwdag is niet jullie dag. Alsof jullie die gemaakt hebben en jullie het voor het zeggen hebben. Nee, God heeft hem gemaakt, God heeft hem gegeven en geeft je aan elkaar. Als er één dag is waarop je Hem geen verdriet wil doen, is het wel die dag. En dat geldt dan zéker ook voor het vrijgezellenfeest.

Die dag, de trouwdag, beloof je elkaar trouw voor het leven. Voor het leven. Ja, want Genesis 2:24 zegt: daarom zal de man vader en moeder verlaten en zijn vrouw aankleven en die twee zullen tot één vlees zijn. Aankleven. Dat woord is ouderwets, maar wel precies vertaald. Het Hebreeuwse woord voor pek zit erin, dat was toen lijm, plakstof. Het wordt ook gebruikt in Job voor hoe onze huid vastzit aan ons vlees. Kleeft aan ons vlees. Probeer maar eens je vel lost trekken van je hand of je been. Moet je niet doen. Of denk aan twee papiertjes die je met lijm aan elkaar plakt, kleeft. En haal ze maar eens uit elkaar: twee gescheurde, geschonden velletjes. Wat aankleeft, is bedoeld om aan elkaar te blijven. Het huwelijk is bedoeld om aan elkaar te blijven. Als beeld van hoe Jezus en Zijn gelovigen onafscheidbaar zijn en elkaar altijd trouw blijven. Vraag het elke weduwe en iedereen van wie het huwelijk uit elkaar viel: dat deed pijn, dat doet pijn en blijft pijn doen. Want zo is het niet bedoeld door God.

En dat beloof je op je trouwdag. Dat durf je te beloven op je trouwdag. Als je weet dat Gods hand je bij elkaar bracht. Dat je daar altijd op terug kunt vallen. Want je belooft nog al wat! Om elkaar altijd trouw te blijven! Ergens kun je wel begrijpen als mensen zeggen: dan willen we eerst samengewoond hebben. Dat je weet wat het is en hoe het bevalt. Want om je anders op voorhand voor heel je leven vast te leggen.....dat doet je, dat durf je toch niet? Als het om andere dingen gaat, werk oid, dan heb je toch een proeftijd waarin je helemaal meedraait, om te kijken of het bevalt en gaat. Maar als je door Gods

hand bij elkaar gebracht bent, dan hoeft dat niet. Al heb je nooit 24 uur dag en nacht bij elkaar doorgebracht, je durft beloven: we hopen wel 50 jaar dag en nacht bij elkaar te mogen blijven. Want Gods hand bracht ons samen. Dat is de basis onder ons huwelijk.

3 Gods trouw

De basis onder het huwelijk is: God bracht ons bij elkaar. Je moet dus niet trouwen omdat je verliefd bent. Natuurlijk moet je verliefd zijn als je trouwt maar daarom moet je niet trouwen. Je moet ook niet trouwen omdat de ander er zo leuk uitziet en zo'n lief karakter heeft. Natuurlijk moet je dat vinden, maar daarom moet je niet trouwen. Je moet trouwen omdat de ander zoveel voor je betekent. Natuurlijk moet je dat wel vinden, maar daarom moet je niet trouwen. Je moet trouwen omdat Gods hand je bij elkaar bracht. Dat is basis! Basis die blijft! Duurzaamheid garandeert.

Want die verliefdheid kan veranderen. Er kunnen, zullen, dagen komen dat je helemaal niet zo verliefd bent, of dat je, vreselijk, spontaan verliefd voelt worden op een ander. Als verliefdheid de basis is, kan het zomaar uit elkaar vallen.

Want dat uiterlijk kan veranderen. Door ouderdom, op je 70^e zie je er niet meer zo uit als op je 20^e. Maar ook door een ongeluk, een brandwonden in het gezicht, borstampuatie. Als het uiterlijk de basis was, dan houdt het een keer op.

Want zelfs het innerlijk kan veranderen. Door dementie, door een hersenaandoening, doordat iemand in coma komt te liggen. Als dan het innerlijk of wat iemand voor me kon doen, de basis was, valt het weg.

Want je kunt het ook een tijdje niet goed met elkaar hebben. Twee zondige mensen die elkaar gaan irriteren, zich gaan ergeren, die uit elkaar groeien, en het niet goed meer hebben met elkaar. Als dat de basis was, houdt het een keer op.

Maar de basis van het huwelijk is: dat Gods hand ons bij elkaar gebracht heeft. Daarop kun je, mag je ook terugvallen. Juist ook als de verliefdheid er niet meer is, als uiterlijk en innerlijk veranderd zijn, als het niet zo goed gaat, Dat je dan terugvalt, op je verliefdheid, de vriendelijkheid van de ander? Nee. Maar op de hand van de HEERE. En het elke zondag horen mag: Die laat varen de werken van Zijn handen! En daarop doet de HEERE wonderen. Ook wanneer men zulks allerminst verwacht.

Een huwelijksjubileum zo'n wonder. In leven gebleven én bij elkaar gebleven. Wij waren er ook niet te goed voor om uit elkaar te gaan. Om een ander te zoeken, om de ander pijn te doen. Door Uw hand bij elkaar gebracht. Door Uw hand in leven gebleven. Door Uw hand bij elkaar gebleven.

En...daar mag je ook op terugvallen als je ongetrouwd bent. En dat moeilijk valt. Je had graag getrouwd willen zijn. Maar HEERE, Uw hand leidde mij anders. Ik heb gebeden: HEERE ik wil zo graag iemand ontvangen, maar als Uw hand niemand op mijn pad brengt, of mijn geaardheid maakt het onmogelijk, laat dan Uw wil geschieden. Laat me geen relatie aangaan en doorzetten om mijn wil door te zetten. Maar laat Uw hand mij leiden. Ooit ontmoette ik een vrouw van in de 70 die alleen gebleven was. Later zei ze waarom: ze had verkering gehad toen ze 20 was, maar toen het serieus werd bleek hij nog steeds niet de HEERE te dienen. Toen had ze het uitgemaakt. En nooit meer verkering gekregen bleek achteraf. En ze zei: ik heb heel veel verdriet ervan, maar ik weet dat dit de weg van de HEERE is. Zo heeft Zijn hand mij geleid en daar val ik op terug. En dan kan het ook.

En één ding is dan zeker: als Zijn hand je leidt. Als je in Zijn weg verlangt te gaan, dan brengt die hand je thuis. Dan laat die hand je nooit meer los en brengt die hand je thuis. Waar alle tranen worden afgewist en alle smart vergeten is.

Maar betekent dat dan dat elk huwelijk dat in Gods gunst gesloten is een goed huwelijk is? Dat waar God je Zelf gebracht heeft een mooi huwelijk is? Nee, dat kunnen we weten uit de Bijbel. Gods gunst houdt geen mooi en makkelijk leven in, ook niet in het huwelijk. Nee, God gunst is geen garantie voor een goed of een lang huwelijk. Het is wel de garantie dat Hij alle dingen laat medewerken ten goede.

Ook in een huwelijk onder Gods gunst kunnen slechte dagen komen. Moeilijke tijden aanbreken. Als innerlijk of uiterlijk er veel verandert. Als de ander niet zo gelovig blijkt te zijn als op de trouwdag leek. Maar we weten ons wel geroepen om voor ons huwelijk te strijden. Om hulp te vragen en huwelijkstherapie. Desnoods, desnoods, kan het zover komen dat twee moeten zeggen: wij kunnen niet meer verantwoord onder één dak dag en nacht doorbrengen. We gaan in elk geval voor een tijdje apart wonen, maar.....niet om open te staan voor een nieuwe relatie. Dat zou echtbreuk zijn. En ja, als één van twee niet meer verder wil, als één van twee de ander in de steek laat, dan moet je er wel in berusten als achterblijvende. Maar zolang je zelf geen overspel hebt gedaan en zolang je zelf hebt willen doen wat kon en moest om het huwelijk in stand te houden, mag je toch weten dat je in de weg van de HEERE gaat. De weg die eindigt in de toekomstige eeuw.

En juist in Kana maakt Jezus iets duidelijk: want Zijn wonderen zijn tekenen. Als Hij brood vermenigvuldigt wijst Hij aan: Ik ben het Brood des Levens. Als Hij wijn vermenigvuldigt geeft Hij aan: Ik ben de Wijn, Die het hart verheugt. Ik ben wat Ik geef. De ware vreugde. Die is in Mij. De Zoon van de Vader, de Bron van eeuwig leven, de weg tot het Vaderhuis, de Gever van de Heilige Geest. Mijn vreugde is nog meer dan de huwelijksvreugde. En Mijn vreugde vergoedt alle huwelijksmart en smart van alleen zijn. Weet u daarvan? Getrouwd of niet getrouwd. Gelukkig getrouwd of niet zo gelukkig getrouwd. Gelukkig alleen, of bedroefd alleen: de ware vreugde is in Hem. Eeuwige vreugde. De huwelijksvreugde wordt door de dood een keer ontbonden. Maar Jezus' vreugde wordt door de dood ontplooid en ontvouwd

Amen